

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

03. Οι εμπνευσμένοι λόγοι (03. Udānapāḷi)

3. Το κεφάλαιο για τον Νάντα (3. Nandavaggo)

[Ud 3, PTS 21-33]

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

03. Οι εμπνευσμένοι λόγοι

3. Το κεφάλαιο για τον Νάντα

1. Η ομιλία για το επακόλουθο πράξης

21. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο κάποιος μοναχός καθόταν όχι μακριά από τον Ευλογημένο, διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, υπομένοντας οδυνηρό, έντονο, σκληρό, πικρό αίσθημα που προέρχεται από το επακόλουθο παλιού κάρμα, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, χωρίς να ταλαιπωρείται.

Ο Ευλογημένος είδε εκείνον τον μοναχό να κάθεται όχι μακριά, διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, υπομένοντας οδυνηρό, έντονο, σκληρό, πικρό αίσθημα που προέρχεται από το επακόλουθο παλιού κάρμα, μνήμονα και με πλήρη επίγνωση, χωρίς να ταλαιπωρείται.

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Για τον μοναχό που έχει εγκαταλείψει κάθε κάρμα,
που αποτινάσσει τη σκόνη που έγινε στο παρελθόν·
για τον χωρίς ιδιοκτησία, τον σταθερό, τον ακλόνητο,
δεν υπάρχει ανάγκη να κάνει τον κόσμο να μιλά». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τον Νάντα

22. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Νάντα, ο αδελφός του Ευλογημένου, ο γιος της θείας του, ανακοίνωσε έτσι σε πολλούς μοναχούς: «Χωρίς ευχαρίστηση, φίλοι, ακολουθώ την άγια ζωή· δεν μπορώ να διατηρήσω την άγια ζωή, αφού απαρνηθώ την εξάσκηση, θα επιστρέψω σε κατώτερη ζωή».

Τότε κάποιος μοναχός πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, εκείνος ο μοναχός είπε στον Ευλογημένο: «Ο σεβάσμιος, σεβάσμιε κύριε, Νάντα, ο αδελφός του Ευλογημένου, ο γιος της θείας του, ανακοίνωσε έτσι σε πολλούς μοναχούς: 'Χωρίς ευχαρίστηση, φίλοι, ακολουθώ την άγια ζωή, δεν μπορώ να διατηρήσω την άγια ζωή, αφού απαρνηθώ την εξάσκηση, θα επιστρέψω σε κατώτερη ζωή'».

Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε σε κάποιον μοναχό: «Έλα εσύ, μοναχέ, εκ μέρους μου απευθύνσου στον μοναχό Νάντα: 'Ο Διδάσκαλος σε καλεί, φίλε Νάντα'». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε εκείνος ο μοναχός στον Ευλογημένο και πήγε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Νάντα· αφού πλησίασε, είπε στον σεβάσμιο Νάντα: «Ο Διδάσκαλος σε καλεί, φίλε Νάντα».

«Ναι, φίλε», απάντησε ο σεβάσμιος Νάντα σε εκείνον τον μοναχό και πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον σεβάσμιο Νάντα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Είναι αλήθεια λοιπόν ότι εσύ, Νάντα, ανακοίνωσες έτσι σε πολλούς μοναχούς: 'Χωρίς ευχαρίστηση, φίλοι, ακολουθώ την άγια ζωή, δεν μπορώ να διατηρήσω την άγια ζωή, αφού απαρνηθώ την εξάσκηση, θα επιστρέψω σε κατώτερη ζωή';» «Ναι, σεβάσμιε κύριε».

«Γιατί όμως εσύ, Νάντα, χωρίς ευχαρίστηση ακολουθείς την άγια ζωή, δεν μπορείς να διατηρήσεις την άγια ζωή, αφού απαρνηθείς την εξάσκηση, θα επιστρέψεις σε κατώτερη ζωή;» «Η Σακιγιάνι, σεβάσμιε κύριε, η ωραιότερη γυναίκα της χώρας, καθώς έβγαινα από το σπίτι, με τα μισοχτενισμένα μαλλιά της, αφού με κοίταξε, μου είπε αυτό: 'Γρήγορα, νεαρέ κύριε, να επιστρέψεις'. Έτσι εγώ, σεβάσμιε κύριε, θυμούμενος εκείνη, χωρίς ευχαρίστηση ακολουθώ την άγια ζωή, δεν μπορώ να διατηρήσω την άγια ζωή, αφού απαρνηθώ την εξάσκηση, θα επιστρέψω σε κατώτερη ζωή».

Τότε ο Ευλογημένος, αφού έπιασε τον σεβάσμιο Νάντα από το χέρι -όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι - εξαφανίστηκε από το άλσος του Τζέτα και εμφανίστηκε στους θεούς Ταβατίμσα.

Εκείνη την περίοδο περίπου πεντακόσιες ουράνιες νύμφες με πόδια σαν περιστεριού είχαν έρθει στην υπηρεσία του Σάκκα, του άρχοντα των θεών. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Νάντα: «Βλέπεις, Νάντα, αυτές τις πεντακόσιες ουράνιες νύμφες με πόδια σαν περιστεριού;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε».

«Τι νομίζεις, Νάντα, ποιες άραγε είναι πιο όμορφες ή πιο αξιοθέατες ή πιο χαριτωμένες, η Σακιγιάνι η ωραιότερη γυναίκα της χώρας ή αυτές οι πεντακόσιες ουράνιες νύμφες με πόδια σαν περιστεριού;» «Όπως, σεβάσμιε κύριε, μια καμένη μαϊμού με κομμένα αυτιά και μύτη, ακριβώς έτσι, σεβάσμιε κύριε, η Σακιγιάνι η ωραιότερη γυναίκα της χώρας σε σύγκριση με αυτές τις πεντακόσιες ουράνιες νύμφες δεν φτάνει ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνει ούτε σε κλάσμα, δεν φτάνει ούτε σε σύγκριση. Αλλά αυτές οι πεντακόσιες ουράνιες νύμφες είναι πιο όμορφες και πιο αξιοθέατες και πιο χαριτωμένες».

«Απόλαυσε, Νάντα, απόλαυσε, Νάντα! Εγώ είμαι εγγυητής σου για την απόκτηση πεντακοσίων ουράνιων νυμφών με πόδια σαν περιστεριού». «Αν, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος είναι εγγυητής μου για την απόκτηση πεντακοσίων ουράνιων νυμφών με πόδια σαν περιστεριού, θα απολαύσω, σεβάσμιε κύριε, την άγια ζωή υπό τον Ευλογημένο».

Τότε ο Ευλογημένος, αφού έπιασε τον σεβάσμιο Νάντα από το χέρι -όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι - εξαφανίστηκε από τους θεούς Ταβατίμσα και εμφανίστηκε στο άλσος του Τζέτα.

Οι μοναχοί άκουσαν: «Ο σεβάσμιος Νάντα, λένε, ο αδελφός του Ευλογημένου, ο γιος της θείας του, ασκεί την άγια ζωή για χάρη των ουράνιων νυμφών· ο Ευλογημένος, λένε, είναι εγγυητής του για την απόκτηση πεντακοσίων ουράνιων νυμφών με πόδια

σαν περιστεριού».

Τότε οι μοναχοί σύντροφοι του σεβάσμιου Νάντα συμπεριφέρονταν στον σεβάσμιο Νάντα με λόγια ότι είναι μισθωτός και με λόγια ότι είναι αγορασμένος: «Ο σεβάσμιος Νάντα, λένε, είναι μισθωτός, ο σεβάσμιος Νάντα, λένε, είναι αγορασμένος, ασκεί την άγια ζωή για χάρη των ουράνιων νυμφών· ο Ευλογημένος, λένε, είναι εγγυητής του για την απόκτηση πεντακοσίων ουράνιων νυμφών με πόδια σαν περιστεριού».

Τότε ο σεβάσμιος Νάντα, ενοχλούμενος, ντρεπόμενος, αηδιασμένος από τα λόγια των μοναχών συντρόφων του ότι είναι μισθωτός και ότι είναι αγορασμένος, μένοντας μόνος, αποτραβηγμένος, επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος, σε σύντομο χρονικό διάστημα - για τον σκοπό που οι γιοι καλών οικογενειών σωστά αναχωρούν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, αυτό το ανυπέρβλητο - τον τελικό στόχο της άγιας ζωής, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παρέμεινε. Γνώρισε άμεσα: «η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης». Και ο σεβάσμιος Νάντα έγινε ένας από τους Άξιους.

Τότε κάποια θεότητα, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το άλσος του Τζέτα, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Στεκόμενη στο πλάι, εκείνη η θεότητα είπε στον Ευλογημένο: «Ο σεβάσμιος, σεβάσμιε κύριε, Νάντα, ο αδελφός του Ευλογημένου, ο γιος της θείας του, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει». Και στον Ευλογημένο εγέρθηκε γνώση: «Ο Νάντα, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει».

Τότε ο σεβάσμιος Νάντα, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Νάντα είπε στον Ευλογημένο: «Αυτό για το οποίο, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος ήταν εγγυητής μου για την απόκτηση πεντακοσίων νυμφών με πόδια σαν περιστεριού, απελευθερώνω, σεβάσμιε κύριε, τον Ευλογημένο από αυτή την υπόσχεση». «Και εγώ, Νάντα, σε γνώρισα, έχοντας περιλάβει τον νου σου με τον νου μου - 'ο Νάντα με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει'. Και μια θεότητα μου ανακοίνωσε αυτό το θέμα: 'Ο σεβάσμιος, σεβάσμιε κύριε, Νάντα, ο αδελφός του Ευλογημένου, ο γιος της θείας του, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει'. Ακριβώς όταν, Νάντα, μέσω της μη προσκόλλησης η συνείδησή σου απελευθερώθηκε από τις νοητικές διαφθορές, τότε εγώ απελευθερώθηκα από αυτή την υπόσχεση».

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Αυτός που έχει διασχίσει τον βούρκο,
που έχει συντρίψει το αγκάθι της ηδονής·
που έχει φτάσει στην εξάλειψη της αυταπάτης,
αυτός ο μοναχός δεν τρέμει στην ευτυχία και τη δυστυχία». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον Γιασότζα

23. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο περίπου πεντακόσιοι μοναχοί με επικεφαλής τον Γιασότζα είχαν φτάσει στη Σαβάτθι για να δουν τον Ευλογημένο. Και αυτοί οι επισκέπτες μοναχοί, χαιρετώντας τους μόνιμους μοναχούς, ετοιμάζοντας τα καταλύματα, τακτοποιώντας τα κύπελλα και τους χιτώνες τους, ήταν θορυβώδεις με δυνατές φωνές και μεγάλες φωνές.

Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Ποιοι είναι αυτοί, Άναντα, με τις δυνατές φωνές και τις μεγάλες φωνές, σαν ψαράδες σε αρπαγή ψαριών, θα έλεγα;» «Αυτοί, σεβάσμιε κύριε, είναι περίπου πεντακόσιοι μοναχοί με επικεφαλής τον Γιασότζα που έχουν φτάσει στη Σαβάτθι για να δουν τον Ευλογημένο. Αυτοί οι επισκέπτες μοναχοί, χαιρετώντας τους μόνιμους μοναχούς, ετοιμάζοντας τα καταλύματα, τακτοποιώντας τα κύπελλα και τους χιτώνες τους, είναι θορυβώδεις με δυνατές φωνές και μεγάλες φωνές». «Τότε λοιπόν, Άναντα, εκ μέρους μου απευθύνσου σε εκείνους τους μοναχούς: 'Ο Διδάσκαλος καλεί τους σεβάσμιους'».

«Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο και πήγε εκεί όπου ήταν εκείνοι οι μοναχοί· αφού τους πλησίασε, είπε στους μοναχούς: «Ο Διδάσκαλος καλεί τους σεβάσμιους». «Ναι, φίλε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον σεβάσμιο Άναντα και πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Σε εκείνους τους μοναχούς που κάθονταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Γιατί εσείς, μοναχοί, είστε θορυβώδεις με δυνατές φωνές και μεγάλες φωνές, σαν ψαράδες σε αρπαγή ψαριών, θα έλεγα;» Όταν αυτό ειπώθηκε, ο σεβάσμιος Γιασότζα είπε στον Ευλογημένο: «Αυτοί, σεβάσμιε κύριε, είναι περίπου πεντακόσιοι μοναχοί που έχουν φτάσει στη Σαβάτθι για να δουν τον Ευλογημένο. Αυτοί οι επισκέπτες μοναχοί, χαιρετώντας τους μόνιμους μοναχούς, ετοιμάζοντας τα καταλύματα, τακτοποιώντας τα κύπελλα και τους χιτώνες τους, είναι θορυβώδεις με δυνατές φωνές και μεγάλες φωνές». «Φύγετε, μοναχοί, σας αποβάλλω· δεν πρέπει να μένετε κοντά μου».

«Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο και αφού σηκώθηκαν από τη θέση τους, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθαν κρατώντας τον στα δεξιά τους, τακτοποίησαν το κατάλυμα, πήραν τα κύπελλα και τους χιτώνες τους και αναχώρησαν για περιπλάνηση προς τους Βατζτζί. Περιπλανώμενοι σταδιακά στους Βατζτζί, πήγαν εκεί όπου ήταν ο ποταμός Βαγκγκουμούντα· αφού πλησίασαν, έφτιαξαν καλύβες από φύλλα στην όχθη του ποταμού Βαγκγκουμούντα και εισήλθαν στην απόσυρση κατά την βροχερή εποχή.

Τότε ο σεβάσμιος Γιασότζα, αφού εισήλθε στην απόσυρση κατά την βροχερή εποχή, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Αποβληθήκαμε, φίλοι, από τον Ευλογημένο που επιθυμεί το καλό μας, που αναζητά την ωφέλειά μας, που έχει συμπόνια, από συμπόνια. Λοιπόν, φίλοι, ας διαμορφώσουμε τη διαμονή μας με τέτοιον τρόπο ώστε διαμένοντας εμείς ο Ευλογημένος να είναι ευχαριστημένος». «Ναι, φίλε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον σεβάσμιο Γιασότζα. Τότε εκείνοι οι μοναχοί, αποτραβηγμένοι, επιμελείς, ενεργητικοί, αποφασισμένοι, διαμένοντας, εντός εκείνου του έτους όλοι πραγματοποίησαν τις τρεις αληθινές γνώσεις.

Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στη Σαβάτθι όσο επιθυμούσε, αναχώρησε για περιπλάνηση προς τη Βεσάλι. Περιπλανώμενος σταδιακά, έφτασε στη Βεσάλι. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στη Βεσάλι, στο Μεγάλο Δάσος, στην Αίθουσα με το Αετωματικό Στέγαστρο.

Τότε ο Ευλογημένος, περιλαμβάνοντας τον νου των μοναχών της όχθης του Βαγγουμούντα με τον δικό του νου και στρέφοντας την προσοχή του, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Αυτή η κατεύθυνση, Άναντα, μου φαίνεται σαν γεμάτη φως, αυτή η κατεύθυνση, Άναντα, μου φαίνεται σαν γεμάτη λάμψη· η κατεύθυνση στην οποία διαμένουν οι μοναχοί της όχθης του Βαγγουμούντα. Δεν είναι δυσάρεστο για μένα να πάω εκεί, να τη σκεφτώ. Στείλε εσύ, Άναντα, έναν αγγελιαφόρο κοντά στους μοναχούς της όχθης του Βαγγουμούντα: 'Ο Διδάσκαλος καλεί τους σεβάσμιους, ο Διδάσκαλος επιθυμεί να δει τους σεβάσμιους'».

«Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο και πήγε εκεί όπου ήταν κάποιος μοναχός· αφού πλησίασε, είπε σε εκείνον τον μοναχό: «Έλα εσύ, φίλε, πήγαινε εκεί όπου είναι οι μοναχοί της όχθης του Βαγγουμούντα· αφού πλησιάσεις, πες στους μοναχούς της όχθης του Βαγγουμούντα έτσι: 'Ο Διδάσκαλος καλεί τους σεβάσμιους, ο Διδάσκαλος επιθυμεί να δει τους σεβάσμιους'».

«Ναι, φίλε», απάντησε εκείνος ο μοναχός στον σεβάσμιο Άναντα -όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι - εξαφανίστηκε από την Αίθουσα με το Αετωματικό Στέγαστρο στο Μεγάλο Δάσος και εμφανίστηκε στην όχθη του ποταμού Βαγγουμούντα μπροστά σε εκείνους τους μοναχούς. Τότε εκείνος ο μοναχός είπε στους μοναχούς της όχθης του Βαγγουμούντα: «Ο Διδάσκαλος καλεί τους σεβάσμιους, ο Διδάσκαλος επιθυμεί να δει τους σεβάσμιους».

«Ναι, φίλε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί σε εκείνον τον μοναχό και αφού τακτοποίησαν το κατάλυμα, αφού πήραν το κύπελλο και τους χιτώνες τους - όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι - εξαφανίστηκαν από την όχθη του ποταμού Βαγγουμούντα και εμφανίστηκαν στην Αίθουσα με το Αετωματικό Στέγαστρο στο Μεγάλο Δάσος, μπροστά στον Ευλογημένο. Εκείνη την περίοδο όμως ο Ευλογημένος καθόταν σε αδιατάρακτη αυτοσυγκέντρωση. Τότε σε αυτούς τους μοναχούς ήρθε η σκέψη: «Με ποια διαμονή άραγε διαμένει τώρα ο Ευλογημένος;» Τότε σε αυτούς τους μοναχούς ήρθε η σκέψη: «Με την αδιατάρακτη διαμονή διαμένει τώρα ο Ευλογημένος». Όλοι κάθισαν σε αδιατάρακτη αυτοσυγκέντρωση.

Τότε ο σεβάσμιος Άναντα, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, όταν η πρώτη περίοδος της νύχτας είχε περάσει, αφού σηκώθηκε από τη θέση του, αφού τακτοποίησε τον άνω χιτώνα του πάνω από τον έναν ώμο, αφού χαιρέτησε με ενωμένες παλάμες προς

την κατεύθυνση του Ευλογημένου, είπε στον Ευλογημένο: «Η νύχτα έχει προχωρήσει, σεβάσμιε κύριε· η πρώτη περίοδος της νύχτας έχει περάσει· οι επισκέπτες μοναχοί κάθονται εδώ και πολλή ώρα· ας χαιρετήσει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος τους επισκέπτες μοναχούς». Όταν αυτό ειπώθηκε, ο Ευλογημένος έμεινε σιωπηλός.

Για δεύτερη φορά ο σεβάσμιος Άναντα, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, όταν η μεσαία περίοδος της νύχτας είχε περάσει, αφού σηκώθηκε από τη θέση του, αφού τακτοποίησε τον άνω χιτώνα του πάνω από τον έναν ώμο, αφού χαιρέτησε με ενωμένες παλάμες προς την κατεύθυνση του Ευλογημένου, είπε στον Ευλογημένο: «Η νύχτα έχει προχωρήσει, σεβάσμιε κύριε· η μεσαία περίοδος της νύχτας έχει περάσει· οι επισκέπτες μοναχοί κάθονται εδώ και πολλή ώρα· ας χαιρετήσει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος τους επισκέπτες μοναχούς». Για δεύτερη φορά ο Ευλογημένος έμεινε σιωπηλός.

Για τρίτη φορά ο σεβάσμιος Άναντα, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, όταν η τελευταία περίοδος της νύχτας είχε περάσει, όταν η αυγή χάραζε, όταν η νύχτα είχε χαρούμενο πρόσωπο, αφού σηκώθηκε από τη θέση του, αφού τακτοποίησε τον άνω χιτώνα του πάνω από τον έναν ώμο, αφού χαιρέτησε με ενωμένες παλάμες προς την κατεύθυνση του Ευλογημένου, είπε στον Ευλογημένο: «Η νύχτα έχει προχωρήσει, σεβάσμιε κύριε· η τελευταία περίοδος της νύχτας έχει περάσει· η αυγή χαράζει· η νύχτα έχει χαρούμενο πρόσωπο· οι επισκέπτες μοναχοί κάθονται εδώ και πολλή ώρα· ας χαιρετήσει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος τους επισκέπτες μοναχούς».

Τότε ο Ευλογημένος, αφού αναδύθηκε από εκείνη την αυτοσυγκέντρωση, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Αν πράγματι εσύ, Άναντα, γνώριζες, ούτε τόσα δεν θα σου ερχόταν να πεις. Εγώ, Άναντα, και αυτοί οι πεντακόσιοι μοναχοί, όλοι μαζί καθίσαμε σε αδιατάρακτη αυτοσυγκέντρωση».

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Αυτός που έχει νικήσει το αγκάθι της ηδονής,
και την ύβρη και τη δολοφονία και τη φυλάκιση·
αυτός στέκεται σαν βουνό χωρίς λαχτάρα,
αυτός ο μοναχός δεν τρέμει στην ευτυχία και τη δυστυχία». Τρίτη.

4. Η ομιλία στον Σαριπούττα

24. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάθτι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Σαριπούττα καθόταν όχι μακριά από τον Ευλογημένο, διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, εδραιώνοντας τη μνήμη μπροστά στο πρόσωπο. Ο Ευλογημένος είδε τον σεβάσμιο Σαριπούττα να κάθεται όχι μακριά, διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, εδραιώνοντας τη μνήμη μπροστά στο πρόσωπο.

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Όπως ακριβώς ένα πέτρινο βουνό, ακίνητο, καλά εδραιωμένο·
έτσι με την εξάλειψη της αυταπάτης ο μοναχός, σαν βουνό, δεν τρέμει».
Τέταρτο.

5. Η ομιλία στον Μαχαμογκαλλάνα

25. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα καθόταν όχι μακριά από τον Ευλογημένο, διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, με τη μνήμη επί του σώματος καλά εδραιωμένη εσωτερικά. Ο Ευλογημένος είδε τον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα να κάθεσαι όχι μακριά, διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, με τη μνήμη επί του σώματος καλά εδραιωμένη εσωτερικά.

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Η μνήμη επί του σώματος εδραιωμένη,
στις έξι αισθητηριακές βάσεις της επαφής συγκρατημένος·
συνεχώς ο μοναχός αυτοσυγκεντρωμένος,
θα γνωρίσει το Νιμπάνα του εαυτού του». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τον Πιλιντάβατσα

26. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Πιλιντάβατσα συμπεριφερόταν στους μοναχούς με την προσφώνηση «παρίας». Τότε αρκετοί μοναχοί πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι μοναχοί είπαν στον Ευλογημένο: «Ο σεβάσμιος, σεβάσμιε κύριε, Πιλιντάβατσα συμπεριφέρεται στους μοναχούς με την προσφώνηση 'παρίας'».

Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε σε κάποιον μοναχό: «Έλα εσύ, μοναχέ, εκ μέρους μου απευθύνσου στον μοναχό Πιλιντάβατσα: 'Ο Διδάσκαλος σε καλεί, φίλε Πιλιντάβατσα'». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε εκείνος ο μοναχός στον Ευλογημένο και πήγε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Πιλιντάβατσα· αφού πλησίασε, είπε στον σεβάσμιο Πιλιντάβατσα: «Ο Διδάσκαλος σε καλεί, φίλε Πιλιντάβατσα».

«Ναι, φίλε», απάντησε ο σεβάσμιος Πιλιντάβατσα σε εκείνον τον μοναχό και πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον σεβάσμιο Πιλιντάβατσα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Είναι αλήθεια λοιπόν ότι εσύ, Βάτσα, συμπεριφέρεσαι στους μοναχούς με την προσφώνηση 'παρίας';» «Ναι, σεβάσμιε κύριε».

Τότε ο Ευλογημένος, έχοντας στρέψει τον νου στην προηγούμενη ζωή του σεβάσμιου Πιλιντάβατσα, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μην παραπονείστε, μοναχοί, για τον μοναχό Βάτσα. Ο Βάτσα, μοναχοί, δεν συμπεριφέρεται στους μοναχούς με την προσφώνηση 'παρίας' έχοντας μίσος μέσα του. Του μοναχού Βάτσα, μοναχοί, πεντακόσιες γεννήσεις αδιάκοπα γεννήθηκαν σε βραχμανική οικογένεια. Αυτή η προσφώνηση 'παρίας' ήταν συνήθης σε αυτόν για πολύ καιρό. Γι' αυτό αυτός ο Βάτσα συμπεριφέρεται στους μοναχούς με την προσφώνηση 'παρίας'».

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Σε όποιον δεν κατοικεί απάτη ούτε αλαζονεία,

αυτός που είναι χωρίς απληστία, χωρίς ιδιοκτησία, χωρίς επιθυμία·
που έχει απορρίψει την οργή, με κατασβεσμένο εαυτό,
αυτός είναι βραχμάνος, αυτός είναι ασκητής, αυτός είναι μοναχός». Έκτο.

7. Η ομιλία για τον εμπνευσμένο λόγο του Σάκκα

27. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα διέμενε στη σπηλιά Πιπάλι, καθισμένος για επτά ημέρες σε μονή στάση με τα πόδια σταυρωτά, αφού επέτυχε κάποια αυτοσυγκέντρωση. Τότε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα, μετά την παρέλευση εκείνων των επτά ημερών, αναδύθηκε από εκείνη την αυτοσυγκέντρωση. Τότε στον σεβάσμιο Μαχακασσάπα, που είχε αναδυθεί από εκείνη την αυτοσυγκέντρωση, ήρθε αυτή η σκέψη: «Γιατί να μην μπω στη Ρατζάγκαχα για προσφερόμενη τροφή;»

Εκείνη την περίοδο περίπου πεντακόσιες θεότητες είχαν αναλάβει με ζήλο να εξασφαλίσουν προσφερόμενη τροφή για τον σεβάσμιο Μαχακασσάπα. Τότε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα, αφού απέρριψε εκείνες τις περίπου πεντακόσιες θεότητες, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μπήκε στη Ρατζάγκαχα για προσφερόμενη τροφή.

Εκείνη την περίοδο ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, επιθυμούσε να δώσει προσφερόμενη τροφή στον σεβάσμιο Μαχακασσάπα. Αφού δημιούργησε τη μορφή υφαντή, ύφαινε νήμα. Η Σουτζά, η κόρη τιτάνα, γέμιζε τη σαίτα. Τότε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα, περιφερόμενος διαδοχικά στη Ρατζάγκαχα για προσφερόμενη τροφή, πήγε στην κατοικία του Σάκκα, του άρχοντα των θεών. Ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, είδε τον σεβάσμιο Μαχακασσάπα να έρχεται από μακριά. Αφού τον είδε, βγήκε από το σπίτι, πήγε να τον προϋπαντήσει, πήρε το κύπελλο από το χέρι του, μπήκε στο σπίτι, έβγαλε μαγειρεμένο ρύζι από τη στάμνα, γέμισε το κύπελλο και το έδωσε στον σεβάσμιο Μαχακασσάπα. Αυτή η προσφερόμενη τροφή είχε πολλά καρυκεύματα, πολλά λαχανικά, πολλές γεύσεις λαχανικών. Τότε στον σεβάσμιο Μαχακασσάπα ήρθε αυτή η σκέψη: «Ποιο άραγε είναι αυτό το ον που έχει τέτοια δύναμη υπερφυσικών ικανοτήτων;» Τότε στον σεβάσμιο Μαχακασσάπα ήρθε αυτή η σκέψη: «Αυτός είναι ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών». Έτσι γνωρίζοντας, είπε στον Σάκκα, τον άρχοντα των θεών: «Αυτό έγινε από σένα, Κοσίγια· μην ξανακάνεις κάτι τέτοιο». «Και εμείς, σεβάσμιε Κάσσαπα, έχουμε ανάγκη από αξιέπαινη πράξη· και εμείς πρέπει να κάνουμε αξιέπαινη πράξη».

Τότε ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, αφού απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Μαχακασσάπα και τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του, ανέβηκε στον αέρα και στον ουρανό, στο μεσουράνημα, εξέφρασε τρεις φορές αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο: «Αχ, η δωρεά, η ύψιστη δωρεά, είναι καλά εδραιωμένη στον Κάσσαπα! Αχ, η δωρεά, η ύψιστη δωρεά, είναι καλά εδραιωμένη στον Κάσσαπα!! Αχ, η δωρεά, η ύψιστη δωρεά, είναι καλά εδραιωμένη στον Κάσσαπα!!!» Ο Ευλογημένος άκουσε με το στοιχείο της θείας ακοής, εξαγνισμένο, που υπερβαίνει το ανθρώπινο, τον Σάκκα, τον άρχοντα των θεών, που είχε ανέβει στον αέρα και στον ουρανό, στο μεσουράνημα, να εκφράζει τρεις φορές αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο: «Αχ, η δωρεά, η ύψιστη δωρεά, είναι καλά εδραιωμένη στον Κάσσαπα! Αχ, η δωρεά, η ύψιστη δωρεά, είναι καλά εδραιωμένη στον Κάσσαπα!! Αχ, η δωρεά, η ύψιστη δωρεά, είναι καλά εδραιωμένη στον Κάσσαπα!!!»

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Για τον μοναχό που ζει από προσφερόμενη τροφή,
που συντηρεί τον εαυτό του, που δεν τρέφει άλλους·
οι θεοί ζηλεύουν τον ακλόνητο,
τον γαλήνιο, που είναι πάντα με επίγνωση». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον καταναλωτή προσφερόμενης τροφής

28. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο, πολλοί μοναχοί, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, είχαν συγκεντρωθεί στην κυκλική αίθουσα συνάθροισης Καρέρι, και εγέρθηκε αυτή η συζήτηση μεταξύ τους -

«Ένας μοναχός καταναλωτής προσφερόμενης τροφής, φίλοι, περιφερόμενος για προσφερόμενη τροφή, κατά καιρούς έχει την ευκαιρία να βλέπει με το μάτι ευχάριστες υλικές μορφές, κατά καιρούς έχει την ευκαιρία να ακούει με το αυτί ευχάριστους ήχους, κατά καιρούς έχει την ευκαιρία να μυρίζει με τη μύτη ευχάριστες οσμές, κατά καιρούς έχει την ευκαιρία να γεύεται με τη γλώσσα ευχάριστες γεύσεις, κατά καιρούς έχει την ευκαιρία να αγγίζει με το σώμα ευχάριστα απτά αντικείμενα. Ένας μοναχός καταναλωτής προσφερόμενης τροφής, φίλοι, περιφέρεται για προσφερόμενη τροφή τιμημένος, σεβαστός, ευλαβημένος, χαίρων ευσέβειας και εκτίμησης. Ελάτε, φίλοι, ας γίνουμε κι εμείς καταναλωτές προσφερόμενης τροφής. Κι εμείς θα έχουμε κατά καιρούς την ευκαιρία να βλέπουμε με το μάτι ευχάριστες υλικές μορφές, κι εμείς θα έχουμε κατά καιρούς την ευκαιρία να ακούμε με το αυτί ευχάριστους ήχους, κι εμείς θα έχουμε κατά καιρούς την ευκαιρία να μυρίζουμε με τη μύτη ευχάριστες οσμές, κι εμείς θα έχουμε κατά καιρούς την ευκαιρία να γευόμαστε με τη γλώσσα ευχάριστες γεύσεις, κι εμείς θα έχουμε κατά καιρούς την ευκαιρία να αγγίζουμε με το σώμα ευχάριστα απτά αντικείμενα· κι εμείς θα περιφερόμαστε για προσφερόμενη τροφή τιμημένοι, σεβαστοί, ευλαβημένοι, χαίροντες ευσέβειας και εκτίμησης». Και αυτή η συζήτηση μεταξύ εκείνων των μοναχών έμεινε ημιτελής.

Τότε ο Ευλογημένος, την απογευματινή περίοδο της ημέρας, αφού βγήκε από την απομόνωση, πήγε στην κυκλική αίθουσα συνάθροισης Καρέρι· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Αφού κάθισε, ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Για ποιο θέμα, μοναχοί, συζητάτε τώρα που είστε συγκεντρωμένοι εδώ, και ποια ήταν η συζήτηση που διακόπηκε;»

«Εδώ, σεβάσμιε κύριε, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, αφού είχαμε συγκεντρωθεί στην κυκλική αίθουσα συνάθροισης Καρέρι, εγέρθηκε αυτή η συζήτηση μεταξύ μας -

Ένας μοναχός καταναλωτής προσφερόμενης τροφής, φίλοι, περιφερόμενος για προσφερόμενη τροφή, κατά καιρούς έχει την ευκαιρία να βλέπει με το μάτι ευχάριστες υλικές μορφές, κατά καιρούς έχει την ευκαιρία να ακούει με το αυτί ευχάριστους ήχους, κατά καιρούς έχει την ευκαιρία να μυρίζει με τη μύτη ευχάριστες οσμές, κατά καιρούς έχει την ευκαιρία να γεύεται με τη γλώσσα ευχάριστες γεύσεις, κατά καιρούς έχει την ευκαιρία να αγγίζει με το σώμα ευχάριστα απτά αντικείμενα. Ένας μοναχός καταναλωτής προσφερόμενης τροφής,

φίλοι, περιφέρεται για προσφερόμενη τροφή τιμημένος, σεβαστός, ευλαβημένος, χαίρων ευσέβειας και εκτίμησης. Ελάτε, φίλοι, ας γίνουμε κι εμείς καταναλωτές προσφερόμενης τροφής. Κι εμείς θα έχουμε κατά καιρούς την ευκαιρία να βλέπουμε με το μάτι ευχάριστες υλικές μορφές... κ.λπ... να αγγίζουμε με το σώμα ευχάριστα απτά αντικείμενα. Κι εμείς θα περιφερόμαστε για προσφερόμενη τροφή τιμημένοι, σεβαστοί, ευλαβημένοι, χαίροντες ευσέβειας και εκτίμησης'. Αυτή ήταν η συζήτησή μας που διακόπηκε, Σεβάσμιε Κύριε, όταν έφτασε ο Ευλογημένος».

«Αυτό, μοναχοί, δεν είναι πρόπον για εσάς, γιους καλών οικογενειών που με πίστη εγκαταλείψατε την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή, να κάνετε τέτοια συζήτηση. Όταν συγκεντρώνεστε, μοναχοί, δύο πράγματα πρέπει να γίνονται -είτε ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, είτε ευγενής σιωπή».

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Για τον μοναχό που ζει από προσφερόμενη τροφή,
που συντηρεί τον εαυτό του, που δεν τρέφει άλλους·
οι θεοί ζηλεύουν τον ακλόνητο,
αν δεν είναι εξαρτημένος από ήχο και φήμη». Όγδοη.

9. Η ομιλία για την τέχνη

29. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο, πολλοί μοναχοί, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, είχαν συγκεντρωθεί στην κυκλική αίθουσα συνάθροισης, και εγέρθηκε αυτή η συζήτηση μεταξύ τους - «Ποιος άραγε, φίλοι, γνωρίζει κάποια τέχνη; Ποιος ποια τέχνη έμαθε; Ποια τέχνη είναι η ανώτερη από τις τέχνες;»

Εκεί κάποιοι είπαν: «Η τέχνη του ελέφαντα είναι η ανώτερη από τις τέχνες.» Κάποιοι είπαν: «Η τέχνη του αλόγου είναι η ανώτερη από τις τέχνες.» Κάποιοι είπαν: «Η τέχνη του άρματος είναι η ανώτερη από τις τέχνες.» Κάποιοι είπαν: «Η τέχνη του τόξου είναι η ανώτερη από τις τέχνες.» Κάποιοι είπαν: «Η τέχνη του ξίφους είναι η ανώτερη από τις τέχνες.» Κάποιοι είπαν: «Η τέχνη της σφραγίδας είναι η ανώτερη από τις τέχνες.» Κάποιοι είπαν: «Η τέχνη της αριθμησης είναι η ανώτερη από τις τέχνες.» Κάποιοι είπαν: «Η τέχνη του υπολογισμού είναι η ανώτερη από τις τέχνες.» Κάποιοι είπαν: «Η τέχνη της γραφής είναι η ανώτερη από τις τέχνες.» Κάποιοι είπαν: «Η τέχνη της ποίησης είναι η ανώτερη από τις τέχνες.» Κάποιοι είπαν: «Η τέχνη της κοσμικής γνώσης είναι η ανώτερη από τις τέχνες.» Κάποιοι είπαν: «Η τέχνη της πολιτικής επιστήμης είναι η ανώτερη από τις τέχνες.» Και αυτή η συζήτηση μεταξύ εκείνων των μοναχών έμεινε ημιτελής.

Τότε ο Ευλογημένος, την απογευματινή περίοδο της ημέρας, αφού βγήκε από την απομόνωση, πήγε στην κυκλική αίθουσα συνάθροισης· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Αφού κάθισε, ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Για ποιο θέμα, μοναχοί, συζητάτε τώρα που είστε συγκεντρωμένοι εδώ, και ποια ήταν η συζήτηση που διακόπηκε;»

«Εδώ, σεβάσμιε κύριε, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, αφού είχαμε συγκεντρωθεί στην κυκλική αίθουσα συνάθροισης, εγέρθηκε αυτή η συζήτηση μεταξύ μας - 'ποιος άραγε, φίλε, γνωρίζει κάποια τέχνη; Ποιος ποια τέχνη έμαθε; Ποια τέχνη είναι η ανώτερη από τις τέχνες;»

Εκεί κάποιοι είπαν: 'η τέχνη του ελέφαντα είναι η ανώτερη από τις τέχνες'. Κάποιοι είπαν: 'η τέχνη του αλόγου είναι η ανώτερη από τις τέχνες'. Κάποιοι είπαν: 'η τέχνη του άρματος είναι η ανώτερη από τις τέχνες'. Κάποιοι είπαν: 'η τέχνη του τόξου είναι η ανώτερη από τις τέχνες'. Κάποιοι είπαν: 'η τέχνη του ξίφους είναι η ανώτερη από τις τέχνες'. Κάποιοι είπαν: 'η τέχνη της σφραγίδας είναι η ανώτερη από τις τέχνες'. Κάποιοι είπαν: 'η τέχνη της αρίθμησης είναι η ανώτερη από τις τέχνες'. Κάποιοι είπαν: 'η τέχνη του υπολογισμού είναι η ανώτερη από τις τέχνες'. Κάποιοι είπαν: 'η τέχνη της γραφής είναι η ανώτερη από τις τέχνες'. Κάποιοι είπαν: 'η τέχνη της ποίησης είναι η ανώτερη από τις τέχνες'. Κάποιοι είπαν: 'η τέχνη της κοσμικής γνώσης είναι η ανώτερη από τις τέχνες'. Κάποιοι είπαν: 'η τέχνη της πολιτικής επιστήμης είναι η ανώτερη από τις τέχνες'. Αυτή ήταν η συζήτησή μας που διακόπηκε, σεβάσμιε κύριε, όταν έφτασε ο Ευλογημένος».

«Αυτό, μοναχοί, δεν είναι πρόπον για εσάς, γιους καλών οικογενειών που με πίστη εγκαταλείψατε την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή, να κάνετε τέτοια συζήτηση. Όταν συγκεντρώνεστε, μοναχοί, δύο πράγματα πρέπει να γίνονται -είτε ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, είτε ευγενής σιωπή».

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Αυτός που ζει χωρίς τέχνη, ελαφρύς, επιθυμών το καλό, με συγκρατημένες αισθήσεις, πλήρως απελευθερωμένος παντού· μη περιπλανώμενος στην κατοικία, χωρίς ιδιοκτησία, χωρίς επιθυμία, έχοντας εγκαταλείψει την αλαζονεία, περιπλανώμενος μόνος, αυτός είναι μοναχός». Ένατη.

10. Η ομιλία για τον κόσμο

30. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Ουρουβέλα, στην όχθη του ποταμού Νεραντζαρά, στη βάση του δένδρου της φώτισης, αμέσως μετά τον πλήρη φωτισμό του. Εκείνη την περίοδο ο Ευλογημένος καθόταν για επτά ημέρες σε μονή στάση με τα πόδια σταυρωτά, βιώνοντας την ευδαιμονία της απελευθέρωσης.

Τότε ο Ευλογημένος, μετά την παρέλευση εκείνων των επτά ημερών, αφού αναδύθηκε από εκείνη την αυτοσυγκέντρωση, επισκόπησε τον κόσμο με τον οφθαλμό του Βούδα. Επισκοπώντας με τον οφθαλμό του Βούδα, ο Ευλογημένος είδε τα όντα να βασανίζονται από πολλές θλίψεις και να καίγονται από πολλούς πυρετούς - γεννημένους από λαγνεία, γεννημένους από μίσος και γεννημένους από αυταπάτη.

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Αυτός ο κόσμος έχει γεννηθεί στη θλίψη, καταβεβλημένος από την επαφή αποκαλεί αρρώστια τον εαυτό· διότι με ό,τι φαντάζεται, αυτό γίνεται διαφορετικό από εκείνο.

«Ο κόσμος, γινόμενος διαφορετικός, προσκολλημένος στην ύπαρξη, καταβεβλημένος από την ύπαρξη, απολαμβάνει μόνο την ύπαρξη· αυτό που απολαμβάνει, αυτό είναι φόβος, αυτό που φοβάται, αυτό είναι υπαρξιακός πόνος· για την εγκατάλειψη της ύπαρξης όμως ασκείται αυτή η άγια ζωή».

«Όποιοι ασκητές ή βραχμάνοι δήλωσαν την απελευθέρωση από την ύπαρξη μέσω της ύπαρξης, όλοι αυτοί δεν έχουν απελευθερωθεί από την ύπαρξη», λέω. «Όποιοι πάλι ασκητές ή βραχμάνοι δήλωσαν τη διαφυγή από την ύπαρξη μέσω της μη ύπαρξης, όλοι αυτοί δεν έχουν διαφύγει από την ύπαρξη», λέω.

«Διότι εξαρτώμενος από την προσκόλληση εμφανίζεται αυτός ο υπαρξιακός πόνος· με την εξάλειψη όλων των προσκολλήσεων δεν υπάρχει εμφάνιση του υπαρξιακού πόνου. Δες αυτόν τον κόσμο· πολλά όντα καταβεβλημένα από την άγνοια, δημιουργήματα που χαίρονται τα δημιουργήματα, μη απελευθερωμένα· διότι όποιες κι αν είναι οι υπάρξεις, παντού, σε κάθε κατάσταση, όλες αυτές οι υπάρξεις είναι παροδικές, οδυνηρές και υποκείμενες σε μεταβολή».

«Βλέποντας έτσι αυτό όπως πραγματικά είναι με ορθή σοφία, η επιθυμία για ύπαρξη εγκαταλείπεται, δεν απολαμβάνει τη μη ύπαρξη.

«Με την πλήρη εξάλειψη των επιθυμιών, η πλήρης αποστασιοποίηση και παύση είναι το Νιμπάνα· για εκείνον τον κατασβεσμένο μοναχό, χωρίς προσκόλληση δεν υπάρχει επαναγέννηση· ο Μάρα έχει νικηθεί, η μάχη έχει κερδηθεί, αυτός ο τέτοιος υπερέβη όλες τις υπάρξεις». Δέκατη.

Τέλος του κεφαλαίου του Νάντα, τρίτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Η πράξη, ο Νάντα και ο Γιασότζα, ο Σαριπούττα και ο Κολίτα·
ο Πιλίντα, ο Κασσάπα, η τροφή, η τέχνη, με τον κόσμο αυτά τα δέκα.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

*PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών.
5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 03. Οι εμπνευσμένοι λόγοι.
3. Το κεφάλαιο για τον Νάντα έχει ανακτηθεί από το
paliverse.org*

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και
πρακτικής.

PaliVerse.org